

آرایه ادبی اغراق

مثال یکم

شود کوه آهن چو دریای آب
اگر بشنود نام افراسیاب

مثال دوم

بگذار تا بگیریم چون ابر در بهاران
کز سنگ ناله خیزد روز وداع یاران

مثال سوم

یکی تازی ای بر نشسته سیاه
همی خاک نعلش بر آمد به ماه

آرایه ادبی اغراق

مثال یکم

آب شدن کوه اهن با شنیدن نام یک
فرد یک امر غیر ممکن است
و در این توصیف زیاده روی شده
است.

مثال دوم

مانند ابر گریستن و ناله بلند شدن
از سنگ هر دو اغراق هستند.

مثال سوم

اینکه خاک تا ماه برآمده شود
واقعیت ندارد و اغراق است.

آرایه اغراق

اغراق، کلمه‌ای عربی و مصدر باب افعال است و در فرهنگ‌ها به معانی مختلف آمده است از جمله غرق کردن، پر کردن کاسه و پر کردن کمان. در فرهنگ‌های ادبی معنی اخیر را در وجه تسمیه اغراق در نظر داشته‌اند. در اصطلاح یعنی در وصف و مدح یا ذم کسی زیاده روی کنند و آنچه را وجود دارد، بیش از آنچه هست، جلوه دهند.